CASINUL COMUNAL DIN CONSTANȚA

CH. CHARLY administrator de scenă — **EUG. REYNAUD** prim șef de orchestră — **DERUY** regisor de operă comică

Duminică 28 Iulie
la orele 8 1/2 precis
pentru debutul
TRUPEI DE OPERA COMICA
se va juca

MIREILLE

Operă comică în 3 acte
Poem de Mistral, muzică de Gounod

Distribuțiunea:

MIREILLE..... **D-ra G. REVEL** prima soprano
VINCENT..... **D-l M. ROCCA** prim tenor
DURRIAS..... **D-l M. DELPRET** prim bariton
RAMON..... **D-l M. VALEZ** prim bas
AMBROISE..... **D-l M. DERUY** 2-lea bas

Marți 30 Iulie
DEBUTUL TRUPEI DE OPERFTA cu MASCOȚTA
muzica de Andran
Decoruri de la casa Ronsin din Paris
Costumele de la casa Guilbert din Paris

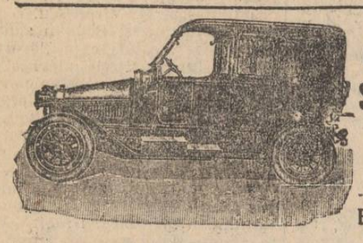

AutomobilE

Seabrook, Benz-Soehen
Hispano-Suiza
B. D. ZISMAN
— Palatul Băilor Eforiei —
Bul. Elisabeta, București
1016

LACU SĂRAT (Brăila)

Cea mai veche, mai bine reputată și mai eficace Stațiune balneară
— PROPRIETATEA STATULUI —
Cereți Broșura Prospect
Societății Lacu Sărat Brăila
Viața eftină. ═══ Toate distracțiile
Băile funcționează fără întrerupere cu toată situați excepțională

Doctor ROSEN ORTOPEDIE ELECTRICITATE, MASAJ
INGRIJIREA FEȚEI
Boale nervoase și interne
DISTRUGE: perii de pe obraz; **tratează:** petele roșii din naștere, pistruii negii, petele și punctele negre, bubele, urmele de arsură, nasu roșiu, mâncărimea de pe corp, sbârciturile, paraliziile, neurastenia, etc. etc.
Strada Soarelui No. 3 (prin Covaci). *Consultațiuni dela 11—12 a. m. și 2—5 p. m.*—Telefon 25/77 648

ARTA DE A SLĂBI
CU SIGURANȚĂ ȘI FĂRĂ PERICOL

« A se îngrășa este a suferi. »
« A slăbi este a întineri. »

« Procesul obesității (exces de îngrășare nu se mai poate face, însă trebue vulgarisat tratamentul cel mai eficace. Recentele lucrări ale unui savant biolog de la Facultatea de Medicină din Paris, au condus la descoperirea unui miloc de slăbire fără rival, care este actualmente prescris și întrebuințat de mil de medici, a căror dovezi foarte numeroase constitue astfel o adevărată „Carte de Aur".
Sub acțiunea binefăcătoare a Iodhyrinei Doctorului Deschamp grăsimea se elimină puțin câte puțin, muschii 'și regăsesc flexibilitatea lor, pieptul se întărește, șoldurile se micșorează, burta scade, și puțin câte puțin, o siluetă gratioasă 'i ia locul profilului necioplit al persoanelor grase. In câte-va săptămâni opera de întinerire este îndeplinită fără a lăsa vre-o urmă trădătoare.

IODHYRINA Dr DESCHAMP

Se găsește la toate farmaciile din țară cu prețul de Lei 12 cutia, pentru un tratament de 6 săptămâni.

DEPOZITUL GENERAL: **H. DUBOIS, 7, Rue Jadin, PARIS.**

LACUL-SARAT
Hotelul și Restaurantul Popescu, sunt deschise până la 15 Septembrie, masă și camere elegante cu prețuri convenabile. Rog anunțați-mă.
Cu stimă,
1062 C. Popescu.

Băile Govora
Începutul Sesonului 1 Mai 1913
Vila «Constanța-Marieta»
Compusă din 64 camere, instalație apă, canal, curățenie exemplară, se recomandă onor public camere dela 2 lei însus. Rog pentru rețineri dela camere. A se adresa subsemnatului la *Băile Govora*
742 *TRAIAN NICOLESCU*
fost 15 ani aureprenor la Stat, Medalia de aur, Expoziția Univers. Română.

Se caută
Un BUN COMPAGNION cu lei 2000—3000, pentru mai multe articole ieftine în massă, pentru desfacere în România.
Adressa I. S., Neugasse. 40, Nagj-Szeben, Sibiu.

Institutul Virgiliu Popescu
București, str. Armenească No. 1
Liceu, Școală comercială și primară, trecând sub conducerea unei **Asociațiuni** de profesori, primește elevi *interni* și *externi* pentru școlile Statului. Preparațiunile de examen pentru Septembrie încep de pe acum.
1030

KARLSBAD
Dr. VAIDA
VOEVOD
—Casa Zawoiski — 836

Dr. H. WEISS
3, Strada Șepcari, 3
Specialist în afecțiunile
Genito-Urinare, Sifilis
— S'a reintors în Capitală —

Dr. HARALAMB
Medic șef al C. F. R. membru titular al Societății de Dermatologie și Sifiligrafie din Paris. — Fost medic-șef al serviciului de boale venerice dela Spitalul Colentina.
Boale de Piele și Sifilis
— Căderea Părului —
Consult. dela 2 la 5 ore.—Telefon 8 96. **Calea Victoriei 113**
1049

Dr. Eugen Marcovici
Medic român
Fost mai mulți ani la Clinica Prof. Dr. Noorden.
Specialist pentru
DIABET și BOLI INTERNE
„Weisser Hase" Alte Wiese
1018

D-NA DOCTOR
MOSCHUNA-SION
MAMOȘ 1032
Șef de clinică la Maternitate, operațiuni obstricale, nașteri, boale de femei
Consultațiuni 6—8 seara
Telefon 4/34. Știrbey-Vodă 19

Căile Ferate Române

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că cu începere de Joi 25 Iulie stil nou (7 August) stil vechiu, anul corent se vor primi și expedia în trafic local toate felurile de transporturi de mică iuțeală, inclusiv coletăria în vagoane complecte, cu destinația pentru orice stațiune C. F. R. afară de stațiunile de frontieră Burdujeni, Palanca, Predeal, Câineni și Vârciorova, precum și afară de stațiunile de porturi Calafat, Corabia, Turnu Măgurele și Zimnicea, pentru cari stațiuni și porturi nu se vor primi și expedia asemenea transporturi, decât în urma unei aprobări speciale. Prin mărfuri colete în vagoane complecte, se va înțelege, coletăria în cantități de cel puțin 3000 kgr. predate cu o singură scrisoare de trăsură. Prin excepție se vor primi ca mărfuri colete în orice cantitate, următoarele articole:

1) Coloniale de orice fel.
2) Articole trebuincioase la agricultură, ca sfoară de manila, unelte, saci goi, mușamale etc.
3) Medicamente și articole de farmacie și droguerie.
4) Fructe.
5) Efecte de casă.
6) Tuburi cu acid carbonic.
7) Materiale pentru electricitate, ca acumulatori etc.

Ca mărfuri de mare iuțeală nu se pot primi decât mărfurile supuse stricăciunei repezi, și numai dacă se va cere expedierea lor cu trenurile de călători, printr'o clauză expresă în scrisoarea de trăsură și plătindu-se taxele speciale tarifare prevăzute pentru astfel de expedițiuni.

Pentru streinătate se vor primi numai transporturi de vagoane complecte predate cu mică iuțeală și cu condițiunea de a fi încărcate numai în vagoane streine cari se înapoiază la domiciliu. In nici un caz nu se va încărca pentru streinătate, vagoane C. F. R.

Mărfuri colete, de orice fel, mare sau mică iuțeală, nu se vor primi pentru streinătate. Pentru import în țară, stațiunile de frontieră Vârciorova, Predeal, Burdujeni și Unghenî pot primi de la căile ferate vecine, orice fel de transporturi.

Direcțiunea Generală

Miere de Maiu
Foarte Aromatică
de la proprietatea d-lui P. P. Carp, superioară în calitate chiar celei de *Chamonix*. Se vinde în flacoane, bidoane mici, cu kilo și en-gros.
MAGAZINUL COLONIALE
BACANIA
„La Câinele Negru"
Strada Lipscani 1, București
Se expediază în toată țara.
898

Moara „CIUREL"
Societate anonimă
Trecând sub o nouă adiministrație, viligență și sârguitoare, face cunoscut Onor. clientele că macină în condițiunile cele mai avantajoase — punându-i la dispoziție și un însemnat depozit de făină gata măcinată; — iar pe de altă parte, că s'au luat toate măsurile necesare spre a face față numeroaselor cereri, în care scop a adus îmbunătățiri importante, atât instalațiunilor și funcționăreî lor regulată, cât și ca mijloace de transport.
La dispoziția Onor. clientele se află ori când un break, care face cursele între tramwayul electric (Podul Malmaison) și moară. Cu deosebită stimă.
Telefon 21/23. **Direcțiunea**
1059

Dr. LUWISCH
Special în
Boale sifilitice (lumești)
Rămâne vara în Capitală
Consultațiuni 2-3 și 6 1/2-7 1/2 p. m.
— Telefon 24/59 —
Strada Covaci No. 8.
1054

KARLSBAD
Doctor
BLUMENFELD
Casa Drei Mohren 1017

SINAIA
De închiriat „Vila Beer" situată în fața parcului, compusă dintr'o prăvălie cu o camera și alte 2 n curle, 2 apartamente câte cinci camere, sală, bae, closet și 2 camere la mansardă. Instalație modernă de lumină electrică și sonerie. C. Beer, Calea Victoriei 70, București.

COASTA DE ARGINT

Dobrogea și Deliormanul

— Interview cu d. profesor G. Murgoci —

Se știe că d. prof. Murgoci a vizitat de curând Dobrogea și Deliormanul de unde s'a înapoiat cu o numeroasă colecție de documente privitoare la cercetările făcute de d-sa. Am căutat să-l întâlnesc ca să-mi împărtășească impresiile culese de pe Coasta de Argint, cum au botezat geografii noștri frumoasa coastă dintre Capul Kaliacra și localitatea Ecrene.

— Cum se definește—l-am întrebat pe d. prof. Murgoci — țara cea nouă din punct de vedere geografic?

— Ceeace am luat de noua graniță este numai o parte din cadrilater, prelungirea spre sud a stepei Dobrogei dealungul mării și o porțiune din Deliorman (pădurea rea), partea nordică și răsăriteană. *Ambele aceste regiuni sunt frumoase și bogate, dar ceeace în adevăr este splendid este coasta mării de la Capul Kaliacra până la Ecrene.* Fabezele (maluri stâncoase) și coastele albe de celear, bătute toată ziua de soare cercuesc într'o arcuire ușoară dela Est la Vest marea albastră care formează un șir de golfulețe: a Cavarnei, a Balciculuî și a Butovei. Pereții golași calcaroși se ridică uneori drept, alte ori în trepte până aproape de 200 m. și *Balcicul*, cu case moderne, răsfirate pe coasta lipsită de vegetație, *Cavarna* îngrămădită pe muchea podișului, ville și pădurile ce sunt pe văicele, au găsesc asemănare, după spusa d lui prof. E. Neculcea, care a fost cu mine acolo, de cât în coasta Algerieî. *Pentru frumusețea el am putea numi această coastă de mare românească* **Coasta de argint.**

— Cum se prezintă economicește regiunile acestea?

— Stepa, care se întinde cam de la Dobricî-Balcic spre răsărit, are un pământ negru (cernozian), *cel mai bun pentru cultura cerealelor*, pe care crește renumitul grâu al Rusieî, Romînieî și altor stepe. Solul arabil în partea despre sud însă este adânc, născut aproape direct pe calcar; în partea de nord e născut pe pământ galben (loess) cum este în Dobrogea și Bărăganul nostru. Regiunea pădureî (Deliormanul) are soluri mai slabe pământuri brune sau brune-roșcate de pădure, pe unele locuri chiar pământuri și (podzal) care-l foarte sărac și nu prieste cerealelor.

In schimb, aceste pământuri sunt bune pentru vii, tutunuri, sfeclă de zahăr și alte culturi mai bine îngrijite:

Coasta de argint are o climă foarte dulce și vara și iarna din cauză că, prin arcuirea ei, ocrotește malul mărei de crivățul rece. Pe văicele și între stânci cresc smochinul și alți arbuști mediteraneanî; în grădini sunt mulți persicî și migdalî. Pe muche și văicele sunt vii renumite, care în vechime au închinat lui Bacchus, cetatea Dionisiopolis, Balcicul de azi.

— Cum se prezintă agricultura și creșterea vitelor?

— Anul acesta câmpul se prezintă splendid. *Doar în Rusia am văzut câmpuri de grâu mai întinse și mai bogate ca cele dintre Balcic și Dobricî.* Probabil că de regulă este așa, căcî este un proverb pe aci: o afacere bună, o afacere de Balcic. Cu vitele stăm însă mai slab din cauza lipseî de bălțî și izlazurî și din cauza diviziuneî prea marî a pământuluî (nu sunt decât 2—3 moșiî de peste 1000 ha. în fiecare ocol), nu veî vedea turme de oî saû cirezî de vacî. Fiecare locuitor crește numaî atâtea vite câte poate ține pe lângă casă. Pomicultura și grădinăritul nu sunt așa de desvoltate pe cât ne așteptam.

— Cum se prezintă satele și orașele?

— Orașele sunt puține în regiunea adăogată Romînieî: Silistra, Turtucaia, Kurtbunar, Dobricî, Balcic, Cavarna. Cele din urmă treî aû case nouî, marî, cu 2—3 etajurî. Administrația n'a făcut însă nimic pentru ele. Nicî pavaj, nicî canalizare, nicî o lucrare de edilitate saû înfrumusețare. Totî speram că România să înceapă opera civilizatoare, nădăjduind în îmbunătățirî și înfrumusețărî ca la Constanța, Techirghiol, etc. Plaje nu prezintă coasta mărei decât la apus de Balcic, la Ecrene, dar e greu accesibilă fără cale ferată. Satele, mai ales cele din regiunea pădureî, aû o înfățișare foarte frumoasă: toate casele de piatră, unele cu două etaje, văruite saû vopsite de curând, nicî nu crezî să fie case de țărani. Când intrî însă înauntru însă, îțî vine să fugî: o murdărie și un miros insuportabil, trăesc familiî întregî la un loc cu porcî, viteî saû alte vite; în casă nicî o mobilă. In cele mai multe case, frumoase pe din afară, patul și furculița sunt necunoscute. Toate satele din Deliorman aû însă cișmele splendide rămase din timpul turcilor, pe când în stepă se simte lipsa apeî, care se găsește la 50—60 m. adâncime.

— Cum este lumea?

— Majoritatea locuitorilor din Deliorman o constitue turciî; în stepa cu pământul negru, turcii și grecii aû fost dislocați (prin mijloace nu tocmaî civilizate) și bulgariî aû luat în stăpânire sate întregi. *Va trebui să facem un control serios al drepturilor de proprietate, căcî altfel nu vom impropietări nicî un român pe acolo, bulgariî cotropind, stăpânind acum aproape tot pământul.*

Turcii și tătarii aû ajuns un fel de robi la bulgari, grecii s'aû retras în orașe, iar românii, carî aû fost, unii s'aû bulgarizat, alții vorbeaû turcește, cum am constatat la Ghiaurkuiuciuc. Turcii ne așteaptă cu marî speranțe și cu o vădită bucurie; bulgariî sunt tăcuți și nu le vine a crede că „mămăligarul" i-a luat cu pământ cu tot. Grecii se simt mai bine sub noî decât sub bulgariî și ceî mai mulți vorbesc romînește, iar armenii și ovreî sunt puțini.

— Cum stau cu școlile și bisericile?

— Dacă bulgariî n'aû făcut nicî o lucrare publică de edilitate în sate și orașe, aû făcut, în schimb, școlî și biserici foarte frumoase.

Școlile sunt cele mai impozante clădirî, de piatră, de regulă cu etaj, cu bibliotecă publică, cu material didactic complet și foarte frumos, cu hărți bine făcute și cu tablouri de oameniî marî aî Bulgarieî. In satele mai marî și în orașe aû școlî de meseriî și progimnazii, un fel de școlî medii cu treî clase, iar la Silistra și Dobricî aû școlî și ferme regionale foarte interesante.

Pentru noî, problema școaleî este o chestiune foarte importantă și grea, în care sper că nu se vor mai face greșelile din Dobrogea. Ea preocupă pe toată lumea, după cum văd în scrisorile ce primesc dela doamne și domnî necunoscuțî. O doamnă, care cunoaște Dobrogea, îmî scrie: „Să facem școală pentru răspândirea culturei și limbeî române, și să nu mai facem politică în școală".

Bisericile sunt de asemenea frumoase, clădirî nouî, de piatră, de regulă fără turle, după modelul din timpurile turcești", — termină d. profesor G. Murgoci.

L. Iliescu

O enciclopedie populară

Pentru prima oară apare în țara noastră o enciclopedie populară, pusă la îndemâna tuturor. Ca să vă încredințați, citiți No. 38 al *Ziarului științelor populare* de Marți 30 Iulie.

Așa veți găsi un articol care tratează despre „cum lucrează un motor de benzină" de d. I. Giuglea. Explicațiunile sunt foarte clare, date chiar de un specialist în materie și sfaturile se adresează celor carî întrebuințează motoarele de benzină, fără să cunoască toate amănuntele funcționăreî lor. Vor urma și alte articole, tot despre această chestiune, ilustrate cu numeroase schițe.

D. veterinar Antonescu povestește o aventură din tinerețea sa, cum o haită de lupi, era să-l sfâșie într'o pădure. Veți găsi apoî un articol al marelui popularizator francez Houllevigue, despre „luminele nevăzute și razele ultra violete, apoî o drăguță povestire despre prietenia unuî câine cu o gaiță. Un cititor dă sfaturî practice excursioniștilor pe munți, un altul vorbește despre aeroplane și războaie. D. H. Stahl continuând publicarea interesantuluî săû roman, a ajuns la capitolul, în care eroul Romanuluî a pornit spre Lună în „aerosfredelul" săû. Ceî carî se ocupă cu invențiile vor găsi interesante sfaturî într'un articol al d-luî Tsimaras. Bine înțeles, e și un nou capitol din viața luî Edison și anume cum a inventat fonograful.

Noutățile științifice sunt numeroase, iar rubrica cititoriloր, se ocupă de filatelie, electricitate, biciclete, cinematografe, industrie, motociclete, paratoner, furnicî, chimie, stele căzătoare, etc.

Gravurile sunt numeroase și între altele: domesticirea șerpilor din Java, elefanții și munca agricolă, fotografiarea cuiburilor vulturilor aurii, aeroplanele distruse cu tunurî etc.

Prețul unuî număr de 16 pagini, 10 bani. Abonamentul, plătit înainte, 5 leî 20 bani. Orî cine poate să pună întrebărî pentru orice chestiune și i se dă răspunsurî. E o revistă absolut necesară tuturor familiilor, tuturor celor carî vor să se instruiască amuzându-se și e destul să spunem că tirajul acesteî reviste săptămânale a ajuns la 20.000 exemplare.

PRESA FRANCEZA
și atitudinea Italieî în chestia insulelor Egee

Paris, 27. — *Ziarele apropiate ministeruluî de externe amenință Italia, că în cazul când nu va abandona antigrecismul manifestat în chestia insulelor din marea Egee, Franța nu va consimți la delimitarea Albanieî dorită de Italia.*

CONVORBIRI ASTRONOMICE

Războaiele și activitatea soarelui

E lucru cunoscut, că soarele nostru nu are o activitate totdauna aceiași. Din 11 în 11 anî, se ivește pe suprafața luî mai multe pete, ca de obicei, are un maximum de pete, un maximum de activitate a imenselor flăcărî ce țâșnesc din interiorul luî până la peste 380.000 kilometrî depărtare, flăcărî ce ar forma aproape puntea ce ne desparte de satelitul nostru: Luna.

In 1913 ne găsim la minimul petelor solare, maximul revenind abia prin 1918 poate. De patru luni de zile nu s'a observat nicî o pată.

Perioada aceasta de activitate a soareluî a fost pusă în legătură cu prețul grâuluî, cu furtunile magnetice, cu apariția aurorelor boreale, cu apariția cometelor etc.

Nu va supăra pe nimenî decî că am făcut o mică cercetare, care nu are alt interes de cât curiozitatea eî. Am căutat să vedem, dacă nu cumva agitațiile războinice ale omenireî au vre-o legătură cu activitatea soareluî, fie acea legătură numaî întâmplătoare. De la 1650 încoa, am însemnat decî cele mai însemnate războaie și revoluțiunî.

Astfel, în legătură cu maximul activitățeî solare sunt:

Revoluția engleză din 1648, când regele Carol I și-a pierdut capul pe eșafod, războiul dintre austriacî și turcî de la 1788, începutul revoluțiuneî franceze, Bastilia fiind dărâmată la 1789, Revoluția franceză de la 1830, sub Carol X, Revoluțiile din Italia și Austria în 1831, revoluțiile europene din 1848, războiul franco-german din 1871, războiul Italieî cu Austria din 1859, războiul ruso-japonez din 1904.

Cele mai crâncene războaie și cele mai marî revoluțiî aû avut loc decî la epoca maximă a activitățeî soareluî și până și sângeroasa răscoală din țara noastră, tot la un maximum solar a avut loc.

La minimul petelor solare aû fost războaie ca cel al colonieî engleze din America de nord pentru dobândirea independenței, în 1776, războiul Prusieî și Austrieî în contra Danemarceî din 1864, cel austro-german-italian din 1866 și în sfârșit războaiele din 1912 și 1913, care sunt în mintea tuturor.

Revoluția cea mare franceză a început în toiul maximuluî solar și epoca războinică în Europa a luat sfârșit cu bătălia de la Waterloo în 1815, care tot un maxim solar era.

Două războaie marî însă, au început la un minimum al activitățeî solare și s'au sfârșit la un maximum, așa războiul de 30 de anî, care a început la 1618 și s'a sfârșit la 1648.

Tot așa, războiul de 7 anî, care a început la 1756 și s'a sfârșit la 1763. Numaî să nu se întâmple același lucru cu războaiele ce au început în 1912, la minimum, căcî ar trebui să le așteptăm sfârșitul prin 1918, ceia ce nu ar fi plăcut pentru progresul omenireî acesteî planete.

*

Nu vreau de loc să iau în serios coincidențele de maî sus, în orice caz ele sunt curioase. Omul e o ființă foarte sensibilă, supus la sute și miî de influențe exterioare de carî nu poate să-și dea seama, de oarece nu le cunoaște. Abia încetul cu încetul le descopere, ba se folosește de forțe, la carî, pe vremurî, nicî nu se gândea. Soarele cu lumina și căldura luî e întreaga noastră viață, din razele luî suntem plămădiți. Influențele soareluî nu se mărginesc însă numaî la căldură și lumină. De câțiva anî încoace, se vorbește, de pildă, despre o acțiune „electrică" a soareluî. S'a ocupat cu această chestiune Zenger, iar maî de curând A. Nodon, care a și *rezumat* într'o scriere foarte interesantă teoriile sale asupra „acțiuneî electrice a soareluî".

Un flux de particele electrice să aibă influență și asupra omuluî? La maximul activitățeî solare, particelele electrice ce le primim de la soare, e drept, că sunt mult maî numeroase. Să fie omul maî irascibil la acele epoce? E maî mult o chestiune curioasă, nu științifică, dar de ce să nu o indicăm cel puțin!

Victor Anestin

O privire generală asupra învățământului agricol

După faptele istorice însemnate ce se petrec în zilele noastre, va lua naștere o prefacere totală a activitățiî poporuluî nostru, în toate ramurile luî de activitate.

România — repetăm și noî — este o țară eminamente agricolă prin urmare privirile noastre se vor îndrepta maî ales în spre industria agricolă, căcî orîcare cunoscător în ale agricultureî recunoaște simptomele unеî îndreptări a agricultureî noastre spre intensivitate și industrializare.

Chestiunea de căpetenie, pentru atingerea unuî asemenea scop, — credem noî că o formează organizarea învățământuluî agricol.

Sperăm că conducătorii statuluî nostru se vor gândi înainte de toate la o reformă a învățământuluî agricol.

Agronomii vor trebui să-și strângă rândurile și, maî mult, să se grupeze într'un singur mănunchi, cerând recunoașterea de către stat a unuî corp technic de agronomi și atunci sperăm că Statul va lua măsurî spre a asigura recrutarea acestuî corp technic de care avem absolută nevoe.

Țara noastră, așezată la poalele Carpaților, — marele isvor de apă — va trebui să devină o fabrică agricolă de la un capăt al țariî la celălalt și prin propășirea agriculturei, putem deveni poporul cel maî bogat.

Această situațiune faricită din punct de vedere geografic și din punctul de vedere agricol, din cauza fertilitățiî generale a soluluî nostru, nu cere altceva de cât să fie bine exploatat acest sol și prin urmare se cere ca în țara Românească să se formeze un stoc cât de mare de technicianî agricolî, aceasta din punctul de privire profesionist.

Din punctul de privire cultural, se cere ca învățământul nostru de orice grad să aibă totdeauna în vedere cerința generală a țariî noastre, în ceea ce privește partea ei agricolă.

Din această modestă expunere, vroim să deducem că busola activitățiî noastre trebue să fie eminamente agricolă.

Tineretul trebue pregătit în vederea acesteî cerințî a țareî; prin urmare, învățământul de orice grad trebue să aibă în vedere această pregătire.

Așa dar oprindu-ne la învățământul general agricol, putem spune că el este de două feluri: Învățământul pur profesionist și învățământul agricol de ordin cultural.

Nutrim speranța că într'o viitoare reformă a învățământuluî agricol, se va lua ca bază și se va ține compt de această deosebire firească între o pregătire profesionistă pură și între una culturală de ordine agricolă.

Acestea zise în treacăt, credem că ne îndreptățește să cerem organizarea de școlî agricole având ca țintă un învățământ pur profesionist pe de o parte, iar pe de altă parte programele acestor școlî să corespundă în ceea ce privește învățământul general cu programele claselor similare din gimnaziile și liceele statuluî.

Trebue să cerem ca școalele noastre de agricultură să nu fie un debușeu al gimnaziilor și liceelor — cum se înțelege astăzî — a elementelor slabe, căcî agricultura este o artă tot atât de grea ca ingineria, medicina, avocatura saû altele și nu putem pricepe pentru ce în recrutarea elevilor din școlile de agricultură s'ar putea pune maî puțin interes, cum este cazul astăzî — de cât în celelalte școlî ale Statuluî.

Este de netăgăduit că învățământul nostru agricol de astăzî are o directivă prea accentuată spre practicism.

Nu este locul aicî a discuta această tendință, nicî rezultatele uneî asemenea tendințe, în matrie de organizație școlară-agricolă, ci ne mulțumim s'o semnalăm și credem că niminî n'o va tăgădui, căcî este un lucru ce se vede de către ceî competenți.

Practicismul în agricultură este o boală generală; ea a bântuit toate țările din Europa.

Este un studiu — se vede, necesar — al oricăreî evoluțiunî a învățământuluî agricol și noî n'am făcut excepție — se vede — de a trece prin această fază, însă diferința între noî și alte state este că acolo ea a luat sfârșit pe când la noî învățământul nostru agricol, suferă încă de această tendință.

Boala practicismuluî se manifestă în modul următor: Se concepe că agricultorul poate foarte bine să exploateze pământul fără ca să cunoască bine teoria.

Învățământul, care pornește dela această concepțiune este cum să-l numim? elementar, practic, în orice caz n'are o bază teoretică statornică.

Se naște întrebarea: Agricultorul are nevoe de teorie sau nu?

Insă înainte de toate ar trebui să lămurim două lucruri.

Ce înțelegem prin agricultor și ce înțelegem prin agronom?

Vom răspunde scurt: Agricultorul este soldatul, agronomul este ofițerul. Pregătirea agronomilor, adică a cadrelor în agricultură, în urma explicațiunilor de maî sus, nu se poate face de cât în școlî speciale pur profesioniste și prin urmare aceste școlî nu se pot denumi practice, niciodată nu ne-am putut împăca cu această denumire de școală practică de agricultură, căcî este un non-sens.

Pot exista școlî de agricultură profesioniste urmărind diferite scopurî, adică unele prepară un personal apt să ocupe orice post în agricultură, ca: agronomi, chimiștî, inginerî, profesorî, iar altele cu un învățământ teoretic maî redus, care vor forma un personal ajutător celor dintâî, maî ales în partea aplicativă, adică administrativă și technică a exploatațiunilor și industriilor agricole.

Insă desfidem pe orîcine să creeze asemenea elemente din școlî pur practice, cum li se zice.

Gerșeala provine de aicî. Nu s'a făcut destulă deosebire între agricultor și agronom și s'a confundat învățământul profesional cu învățământul cultural.

Când spunem că înființăm o școală practică de agricultură, nu putem să urmărim decât un scop cultural.

In acest caz, școala este o fermă-model, învățământul este intuitiv, se creează un organism model într'o regiune oarecare și populațiunea de prin împrejurimî asimilează metodele de exploatare, dacă rezultatele lor bănești se văd a fi rentabile.

Intre practicianî și agronomî maî este o deosebire fundamentală: Practicianul este bun numaî acolo unde a deprins practica agricolă și numaî pentru ramura din agricultură pe care a deprins-o, pe când agronomul adevărat se adaptează în orî ce mediu; apoî agronomul fiind technician, având cunoștințe mult maî întinse, poate ameliora, poate da directive nouî oriunde și orî când.

Nu poate să existe școlî practice fiindcă nu se poate să existe practică fără teorie.

Se poate concepe teoria fără aplicație, însă practica fără teorie este empirism, este să laș pe cineva pradă rutineî.

Decî se impune o reformă a învățământuluî agricol, o revizuire completă a programelor tuturor școalelor de agricultură, având-se ca țintă formarea unuî personal technic necesar statuluî cât și industriilor agricole. Se va prevedea în școlî un număr de profesorî suficienți și la orice școală partea care privește exploatația să fie separată de învățământul teoretic.

Și într'o direcție și într'alta se impune ca statul să dea mijloace băneștî din belșug, fără economie rău înțeleasă.

Pe de altă parte, învățământul de ordin cultural, chestiune de care nu ne ocupăm aicî, trebue cu totul separat de învățământul profesionist.

I. Dodun

De pe câmpul de operațiuni

Starea sanitară a trupelor de rezervă, recrutate din județele Putna, Tecuciu și Covurluî este excelentă. Entusiasmul și moralul de asemenea ridicat.

Aprovizionările se fac în bune condițiunî. Intre trupă și locuitorî există o completă armonie.

Soldații noștri au o ținută demnă și omenească față de locuitorî.

*

Regimentul 47 rezervă din Buzău a botezat astăzî pe copilul unuî bulgar din satul în care e cantonat. Aceasta ca o amintire a zilelor cât acel regiment a cantonat în satul despre care e vorba.

J. M. D.

Citiți în „Universul Literar"
de la 28 Iulie, următorul cuprins:

Ecourile săptămâneî de *Mestugean.*
Ionică cel viteaz de *Dragoslav.*
Tricolorul *(versurî)* de *Leontin Iliescu.*
Gândurile mele tăcute, *după Heine* de *A. Sulcină.*
Dragoste de *Victor Eftimiu.*
Am vrut să fug, *(versurî)* de *Ludovic Daus.*
Scenă din fluturii de *Corneliu Moldovanu.*
Fenomenele solare de *Victor Anestin.*
Practicant de *R. N. Costel.*
Leo Claretie. — Pecetea luî Mihai Viteazu. — Viața artistică și literară. — Sacul cu glume. — Un veteran. — Vinovatul *(roman),* etc.

Ilustrația colorată din pag. I reprezintă scena rănireî locotenentuluî Bourgeanu. Alte numeroase ilustrațiunî în text.

— **5 BANI NUMARUL** —
Abonamentul 2,60 pe an.

FOIȚA ZIARULUI „UNIVERSUL" 64

Otrăvitoarea

PARTEA A DOUA

Jurământul luî Miriam

IX

Ultima întrevedere

D. de Boutin plecase fără a spune unde să duce. D. și d-na Larroche părăsiră cu desăvârșire Auvray pentru a petrece iarna la Roqueberze.

Chiar în ziua aceea Margareta trimise la tutorele sau.

— Îți aduci aminte Jacques de făgăduiala ce mi-aî făcut?

— Care făgăduială, fetița mea; nu știu; dar în tot cazul sunt gata a o ține.

— Mi-aî asigurat, la Auvray, că nu veî avea altă dorință de cât a mea, așa e?

— Așa e, în totdeauna; dar ce este? prea văd că umblî cu bimisorul cu mine; nu cumva vreî să mă facî să întreprind vre-o nebunie, sub pretextul cine știe cărî absurdități, devotament saû altceva?

— Nebunie, absurditate, vom vedea, răspunse ea zâmbind.

— Vorbește, dragă mea, îî zise Jacques.

— Vlaicu de la Nămăiești —

Jacques tresări, și căscă ochiî marî.

— Vreî să vezî pe Mariana? repetă el.

Ce vreî să zici? Dar cu neputință.

— Nu, trebuie să fie un mijloc, nu importă care; vreau s'o revăz, sa îî vorbesc, s'o îmbrățișez; vreau; Jacques căută, dacă nu refuzî, mă veî ucide.

— Nenorocire! dar cum să fac?

— Cum veî voî, vreau s'o văd. Și nu e tot; trebuie să 'mî daî cuvântul tău de a nu asista la întrevederea noastră pentru că tu aî să mă însoțeștî; și dacă o veî întâlni, să nu îî vorbeștî nicî de căsătoria mameî, nicî de sincopele mele nicî de... nimic, adăogă ea maî încet.

— Greu lucru îțî cer scumpul meu, reluă ea, dar nu vreî să nu facî *dinadins* pentru mine. Eu nu vreau s'o disper, spunându-î că sărmanul meu tată este deja uitat aci, și vederea eî mă va vindeca, sunt sigură. Crezî tu Jacques, că ea nu va revedea cu bucurie pe micuța eî Grigrî?

Margareta începuse a îngâmbenî, Jacques speriat, se scutură de emoția care îl cuprindea, și își aștâmpără inteligența care mirosea a un nou mister, consimțind la toate ce dorea pupila sa.

Se gândi la simpatica d-nă Maria Iubită care îl primise acolo așa de bine, care îî vorbise așa mult de logodnica luî, și în fața căreia orî ce pedică părea că se pleacă.

— Imî trebuie câteva zile, Margareto, zise el feteî, care aștepta răspunsul luî cu nerăbdare; nu vream să te duc la Cadillac, maî înainte de a ști că te potî apropia de ea, că îî potî vorbî așa cum dorești tu, vream să încerc demersurile trebuincioase și poate veî isbuti.

— Îți cer asta din toată inima, îî răspunse fata, ducându-și amândouă mâinile la inimă, cu o mișcare involuntară și obișnuită.

Vocea eî era dulce, rugătoare și duioasă; avea accente cărora nu puteaî rezista.

Câteva zile după aceasta, Maria-Iubită, în celula eî, își desfăcea scrisorile carî i-se aduceau întacte; aceasta era una din condițiile eî cerute, la intrarea sa în mânăstire. In mijlocul tuturor scisorilor, ea puse mâna pe aceea marcată din Roqueberze pe care o recitî de maî multe orî, tremurând și vlângând.

Rămase maî multe clipe prada uneî puternice emoțiuni, dar care nu o împedica cu toate acestea a cugeta. In sfârșit stergându-și ochiî își zise:

— Aî dreptate, d-le Descat, poțî să te încrezî în urmă și prietenia mea.

Sărmana Grigrî! oftă ea.

După un sfert de oră intră în cabinetul superioareî.

— Prea sfântă maică, începu ea, acum câteva luni, îmî cereaî fonduri pentru a sprijini casa din Manpas; azî dimineață am primit știrî de la notarul meu, pot să-ți pun la dispoziție o sută de miî de francî, plus și venitul pe care ți'l dau tot d-tale în fie care an.

— Scumpa mea copilă, răspunse superioara foarte mișcată, ce mult bine facî cu banii aceștia! D-zeu te va bine-cuvânta, de toate intențiile astea ale d-tale bune.

Iubita avu pe buze un zâmbet de sfinx. Superioara se făcu că nu observă și urmă:

— Când vreî să iscălești actul de donație?

— Cât maî curând posibil.

— A propos, prea sfântă maică, așî avea să îți cer o favoare.

—Vorbește, fata mea, doar eștî copila mea răsfățată; știî că nu îți pot refuza nimic.

— Am o fantazie ciudată; așî dorî să păstrez pe Mariana o zi întreagă în celula mea fără hainele de deținută.

— Ciudată idee, în adevăr. Cui vreî să i-o arăți așa?

— Unei tinere fete care va veni la mine chiar în ziua aceea și nu trebuie să vadă pe Mariana în hainele eî de infamie.

— Nu se numește, d-ra de Sauvetat, această tânără fată pe care o aștepți? D-na Maria se roși și răspunse:

— Poate.

— De, de, este destul de grav de aceea ce 'mî cerî, copila mea. O deținută luată o zi întreagă din serviciul caseî, lepădându-și hainele, liberă în sârșit, știî că este cu totul în potriva regulamentului?

— Da, dar maî știu că dacă vreî d-ta, potî să nu procurî această fericire.

— Voî încerca... Voî vedea!

Dar, să îți spun ceva, copila mea, o sută de miî de francî este cam puțin pentru Manpas. Este o fundație nouă, nevoile sunt marî și timpurile grele. Nu aî putea să maî adaogî încă vre-o cincî-zecî de anî?

— Mă voî maî gândi.

— Și când dorești să aî pe prietena d-tale în condițiile ce 'mî-ceruși?

— Marțea viitoare, peste patru zile.

— Bine, potî să scriî la Roqueberre, că îți acord această dorință.

— Scumpă maică, îngână tânăra femee, îți mulțumesc! Potî să